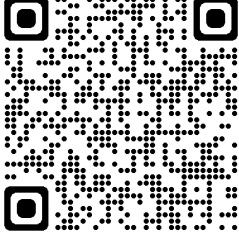

ಸುಧಾಮೂರ್ತಿಯವರ ಕಾಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ

Dr. T. suguna
Assistence teacher
L.h international school
Kashipura circle
Balla post
Mulbagal taluk
Kolar district
Pin code 563131
sugunat1990@gmail.com

ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಕಾರ ತನ್ನದೇ ಆದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಕಾದಂಬರಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿದ್ದು ತನ್ನ ಆಳ ವಿಸ್ತಾರಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇಂದು ಜನಪ್ರಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಕಾರವು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಬಂದಿದೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇದರ ಕುರುಹುಗಳು ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಆರನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಾಣ ಕೃತ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾದಂಬರಿ, ನಂತರ ಯಾದವನ ಕಲಾವತಿ ಪರಿಣಯ (೧೮೧೫) ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜನ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಪರಿಣಯ (೧೮೨೧) ಮತ್ತು ಕೆಂಪು ನಾರಾಯಣನ ಮುದ್ರಾಮಂಜೂಷ (೧೮೨೩) ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ೧೮೪೨ ರಲ್ಲಿ ಜಾನ್‌ಬಿನ್‌ಯನ್‌ನ ದಿ ಪಿಲ್ ಗ್ರಿಲ್ಸ್ ಪೋಗ್ರೆಸ್ ಕಾದಂಬರಿಯು ಯಾತ್ರಿಕನ ಸಂಚಾರ ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಡಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ೧೮೫೭ ರಲ್ಲಿ ಡ್ಯಾನಿಯಲ್ ಡಪೋನ ರಾಬಿನ್ಸನ್ ಕ್ರೂಸೋ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದವಾಯಿತು. ಮರಾಠಿಯಿಂದ ಪದ ಮಂಚಿಯವರ ಯಮುನಾ ಪರ್ಯಟನ (೧೮೬೯), ಬಂಕಿಮಚಂದ್ರರ ದುರ್ಗೇಶ ನಂದಿನಿ (೧೮೮೫), ತೆಲುಗಿನಿಂದ ವೀರೇಶ ಲಿಂಗಂ ಪಂತಲು ಅವರ ವಿವೇಕ ಚಂದ್ರಿಕೆ (೧೮೯೫), ಮಲಯಾಳಿಯಿಂದ ಮುಳಿಯಿಲ್ ಅವರ ಸುಕುಮಾರಿ (೧೮೯೯), ಗುಲ್ವಾಡಿ ವೆಂಕಟರಾಯರ ಇಂದಿರಾಬಾಯಿ ಇದರ ಇನ್ನೊಂದು ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಸದ್ಧರ್ಮವಿಜಯ(೧೮೯೯), ಬೋಳಾರ ಬಾಬುರಾಯರ ವಾಗ್ದೇವಿ (೧೯೦೫), ವಾಸುದೇವಾಚಾರ್ಯರ ಇಂದಿರೆ(೧೯೦೮) ಹೀಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು. ಬಿ ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರ ದುರ್ಗೇಶ ನಂದಿನಿಗೆ ಬರೆದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ ಪದವನ್ನು ಬಳಸಿದರು. ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ೧೮೭೫ರಹೊತ್ತಿಗೆ ಗಂಗಾಧರೇಶ್ವರ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರ ತುರುಮರಿಯವರ ಬಾಣಭಟ್ಟನ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿದರು. ಮೂಲ ಕೃತಿಯ ಶೈಲಿ ಬಹಳ ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ದುರ್ಗಮವಾಗಿದ್ದರೂ ತುರುಮರಿಯವರ ಅನುವಾದ ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾಗಿದ್ದು ದೇಸೀ ನುಡಿ ಮಿಶ್ರವಾದ ರಸವತ್ತಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಹೊಸಗನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಡಾ. ಎನ್. ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟರವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಬಿ. ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರು ಬಂಗಾಳಿಯಿಂದ ಈಶ್ವರಚಂದ್ರ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರ ರಮೇಶಚಂದ್ರ ದತ್ತ ಮತ್ತು ಬಂಕಿಮಚಂದ್ರರ ಹಲವು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದರು. ಬಂಕಿಮರ ದೇವಿ ಚೌಧುರಾಣಿ, ವಿಷವೃಕ್ಷ (೧೯೦೦), ಆನಂದಮಠ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಹರಿನಾರಾಯಣ ಆಪ್ತೆಯವರ ಮರಾಠಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಗಳಗನಾಥರು ಅನುವಾದಿಸಿದರು. ಕಮಲಕುಮಾರಿ, ಮರಾಠರ ಅಭ್ಯುದಯ, ಕ್ಷಾತ್ರತೇಜ, ಈಶ್ವರೀ ಸೂತ್ರ, ರಾಣರಾಜಸಿಂಹ, ತಿಲೋತ್ತಮ, ರಜಪೂತಲಕ್ಷ್ಮೀ, ಸತ್ವಸಾರ, ಧಾರ್ಮಿಕತೇಜ ಮೊದಲಾದ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದರು. ಜೊತೆಗೆ ಪದ್ಮನಯನೆ ಎಂಬ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಬರೆದರು. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್ ಗದಗಕರರು ೧೮೯೨ ರಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಕಾಂತ ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಬರೆದರು. ೧೮೯೯ ರಲ್ಲಿ ಗುಲ್ವಾಡಿ ವೆಂಕಟರಾಯರು ಬರೆದ ಇಂದಿರಾಬಾಯಿ ಅಥವಾ ಸದ್ಧರ್ಮವಿಜಯ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಥಮ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾದಂಬರಿಯಾಗಿ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಪಡೆದಿದೆ. ಇವರು ಭಾಗೀರತಿ ಮತ್ತು ಸೀಮಂತಿನಿ ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶಗೌಡರ ಕನ್ಯಾವಿತಂತು, ಬೆನಗಲ್ ರಾಮರಾಯರು ತೆಲುಗಿನಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ

ರಾಜಶೇಖರ ಚರಿತ್ರೆ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿದರು. ಎಂ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ೧೯೧೫ ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದುಣ್ಣೋ ಮಾರಾಯ, ಮುಸುಗೇತೆಗೆಯ ಮಾಯಾಂಗನೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಕಾರ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ನಲವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಿತು. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರೆಯತೊಡಗಿದ್ದರು ನಂತರ ಮಹಿಳಾ ಲೇಖಕರು ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿ ತಮ್ಮ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಕಾದಂಬರಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ತಿರುಮಲಾಂಬ, ಎಚ್.ಎಸ್. ಪಾರ್ವತಿ, ವಾಣಿ, ಟಿ. ಸುನಂದಮ್ಮ, ಶಾಂತಾದೇವಿ ಮಾಳವಾಡ, ತ್ರಿವೇಣಿ, ಕಮಲ ಹಂಪನಾ, ಸಾರಾ ಅಬೂಬಕರ್, ವೈದೇಹಿ, ಎಂ. ಕೆ. ಇಂದಿರಾ, ಸಿ. ಎಸ್. ಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀ, ದೇವಿ, ಎಚ್.ವಿ. ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ, ಉಷಾ ನವರತ್ನ, ನೀಳಾದೇವಿ, ಸುನಂದಾ ಬೆಳಗಾವಕರ್, ಅನುಪಮಾ ನಿರಂಜನ, ಕಾಕೋಳು ಸರೋಜಾರಾವ್, ಸುಧಾಮೂರ್ತಿ, ಸಾಯಿಸುತೆ, ವಸುಮತಿ ಉಡಪ, ಆರತಿ ವೆಂಕಟೇಶ್, ಬಿ ಟಿ ಲಲಿತಾ ನಾಯಕ್, ಚ.ನಾ. ಮಂಗಳ, ಪ್ರೇಮಾಭಟ್, ಗುಡಿಬಂಡೆ ಪೂರ್ಣಿಮಾ, ಗೀತಾ ನಾಗಭೂಷಣ್, ಎಂ. ಎಸ್. ವೇದಾ, ನೇಮಿಚಂದ್ರ, ರೇಖಾ ಕಾಖಾಂಡಕಿ, ಎಚ್ ನಾಗವೇಣಿ, ಸವಿತಾ ನಾಗಭೂಷಣ ಮೊದಲಾದವರು ಕಾದಂಬರಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಅಪಾರವಾದ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿ ಅದನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತವನ್ನಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಧುನಿಕವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ಇಂತಹ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಸುಧಾಮೂರ್ತಿಯವರು ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಬರವಣಿಗೆಯ ಶೈಲಿಯೂ ಸರಳವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಓದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತವೆ. ಅತಿರಿಕ್ತ, ಅವ್ಯಕ್ತ, ಋಣ, ತುಮುಲ, ಮಹಾಶ್ವೇತೆ, ಯಶಸ್ವಿ, ಪರಿಧಿ ಎಂಬ ಎಂಟು ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಮನುಷ್ಯ ಸಮಾಜ ಜೀವಿ ಮತ್ತು ಸಂಘ ಜೀವಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಂಬುದು ಮಾನವರಿಂದಲೇ ರೂಪಗೊಂಡಿದ್ದು. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸರಳವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಜಟಿಲವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದೆಂದರೆ ವಿವಾಹ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ವಿವಾಹ ಹಾಗೂ ಕುಟುಂಬಗಳು ಸಮಾಜದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿವೆ. ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹಾಗೂ ಎರಡು ಕುಟುಂಬಗಳ ನಡುವೆ ವಿವಾಹ ಉತ್ತಮ ಬಾಂಧವ್ಯ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ಆಲೋಚನಾ ಶಕ್ತಿ ವಿಕಸನವಾದಂತೆ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರ ಸಂಬಂಧ ಬಂಧುತ್ವದ ಬಾಂಧವ್ಯ ಜೊತೆಗೆ ಧರ್ಮ, ನಂಬಿಕೆಗಳು ಬೆರೆತು ವಿವಾಹ ಎಂಬ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. 'ವಿವಾಹವು ಸಂಸ್ಕೃತ 'ವಹ' ಧಾತುವಿನಿಂದ 'ವಿ' ಎಂಬ ಅವ್ಯಯವು ಸೇರಿ ವಿಶೇಷಣ ಸೇರಿ 'ವಹತಿ ಇತಿ ವಿವಾಹಃ' ಎಂದು ಉಕ್ತವಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ಹುಟ್ಟು-ಸಾವುಗಳ ಮಧ್ಯದ ಆತನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರಮುಖ ಸಂಸ್ಕಾರವೆಂದರೆ ವಿವಾಹ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ವಿವಾಹವೆಂದರೆ ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಇವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಾಹದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರವೇನು? ವಿವಾಹದ ನಂತರ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಇವಳ ಪ್ರಭಾವ ಎಂತಹದು ಎಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವಳ ನಡೆನುಡಿ ಪುರುಷನ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಒಪ್ಪಿತವಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳಿಗೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮಹಿಳಾ ಸಂಕೇತಗಳಿರುತ್ತಾವೆ. ಮದುವೆ ಮೊದಲು ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನೋಡಲು ಅವಳು ಪ್ರದರ್ಶನದ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಕಾಣುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ 'ಮಹಾಶ್ವೇತೆ'ಯ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಾರೆ. "ವಸುಮತಿಯೊಂದಿಗೆ ತಿಂಡಿಯ ಟ್ರೇ ಹಿಡಿದು ಅನುಪಮಾ ಬಂದಳು. ಆನಂದ ಸಂಕೋಚವನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಮನದಣಿಯವಂತೆ ನೋಡಿದ, ಇವಳು ಯಾವ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸುಂದರಿ, ಸಂಕೋಚದಿಂದ, ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ಮುದುಡಿದರೂ ಕಮಲ ಬಾಗಿದಂತೆಯೇ ಕಾಣುವುದು".(ಅತಿರಿಕ್ತ, ಪುಟ ೩೪)

ಅವಳ ನೀಳವಾದ ದಪ್ಪವಾದ ಒಂದೇ ಜಡೆ ಮೋಣಕಾಲು ದಾಟಿ ಇಳಿದಿತ್ತು. ಬಾಳೆಯ ದಿಂಡಿನಂತಹ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ಗಾಜಿನ ಬಳೆಗಳು ಒಡತಿಯ ಮನವನ್ನು ಅರಿತು ಸುಮ್ಮನಾಗಿದ್ದವು. ಕಿವಿಯಲ್ಲಿಯೆ ಕೆಂಪು ಲೋಲಕದ ಹರಳು ಅನುಪಮಾಳ ಮನದ ಸಂತಸ ತಿಳಿದು ಜೋಕಾಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆನಂದ, ದಾಹದಿಂದ ಬಳಲುವ ಪಯಣಿಗೆ ತಂಪಾದ ನೀರನ್ನು ಅತ್ಯಾಸೆಯಿಂದ ಕುಡಿಯುವಂತೆ ನೋಡಿಯೇ ನೋಡಿದ". (ಮಹಾಶ್ವೇತೆ, ಪು-೩೪) ಹಾಗೇ 'ಡಾಲರ್‌ಸೊಸೆ' ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ವಿನುತಾ ತಿಂಡಿ ತಗೊಂಡು ಬಾಮ್ಮಾ ಎಂದು ಕರೆದಾಗ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಬಂದ ವಿನುತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಗಿರೀಶ್ ನಗುತ್ತಿದ್ದ. "ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯಳು, ಆದರೆ ತುಂಬ ವಿನಯವಂತಳು. ಗೌರವ್ಯನ ಕಾಲು ಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ಜಮುನಾಳ ಮೈಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೋ ತರಹದ ಒಡವೆ, ಹದಿನಾರು ಬಳೆಗಳು. ವಜ್ರದ ಬಳೆ, ಓಲೆ ತರಹವಾಗಿ ಚೈನುಗಳು,

ದೊಡ್ಡಂಚಿನ ಕಂಚೇಸೀರೆ ಹೊಳೆಯುವ ಲೈಟಿನ ಪ್ರಭೆಯಲ್ಲಿ ಜಮುನಾಳ ವಜ್ರದ ಓಲೆ ಪೈಪೋಟಿ ನಡೆಸಿತ್ತು”. (ಡಾಲರ್ ಸೊಸೆ, ಪು-೩೧)

ಹೀಗೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಗಂಡಿನ ಮುಂದೆ ಪ್ರದರ್ಶನ ವಸ್ತುವಾಗಿ ನೀಡುವಂತಹ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಗಂಡಿಗೆ ಇದು ಸಹಜವೆನಿಸಿದರೆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಇರಿಸು ಮುರಿಸಾಗುವಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಮದುವೆಯಾಗಿ ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ-ಹೆಣ್ಣು ಅವಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ತಂದಿದ್ದಾಳೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಗಂಡನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ತೆ-ಮಾವಂದಿರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ಭೋದಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವೈವಾಹಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ತೃಪ್ತಕಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಸಮಾಜದ ಬೋಧನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಿವಾಹವಾದ ಮಹಿಳೆಯು ಪುರುಷನ ನಿರ್ಬಂಧಕ್ಕೊಳಪಡುತ್ತಾಳೆ. ಅಂಜಿಕೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಆಸ್ತಿ ಎಂಬಂತೆ ಅವಳಿಗೆ ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಲೆಬಾಗುವ ಗುಣವನ್ನು ತವರು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಸಾಯುವವರೆಗೆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಹೆದರಬೇಕು ಅದು ಉತ್ತಮ ಗುಣ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಹೆಣ್ಣಲ್ಲ ಮಾರಿ, ಚೌಡಿ, ಹೀಗೆ ಕಾಣಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಬಂಧಗಳ ಸಂಕೋಲೆಗಳಿಂದ ಅವಳು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದೆಯೆಂದರೆ ಆಕೆಯ ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ವರದಕ್ಷಿಣೆ, ಆಕೆಯ ಖರ್ಚು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅಯ್ಯೋ ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿತೇ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವ ಹಂತಕ್ಕೆ ಕುಟುಂಬಗಳು ತಲುಪಿವೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಸ್ತ್ರೀ ಭ್ರೂಣ ಹತ್ಯೆ, ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಶುವಿನ ಹತ್ಯೆಗೆ ತಾಯಂದಿರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾರಣವೆನ್ನುವಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದೊದಗಿದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಳೆಂದರೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಬೇಗ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕಾತರರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಮಗನನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೇ ಪ್ರಮುಖ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಹಡಿಯಲು ಬ್ಯಾಡ ಹೆರವರಿಗೆ ಕೊಡಬ್ಯಾಡ ಎಂಬ ಜಾನಪದ ಹಾಡಿನ ಸಾಲಿನಂತೆ ಭೂಮಿಗೆ ಆಗಮಿಸುವ ಹೆಣ್ಣು ಎಂಬ ಮಗುವಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಾಡುವಂತಾಗಿದೆ. ವೆಂಕಟರಾಯರ ಹೆಂಡತಿ ಹೆರಿಗೆ ನೋವಿನಿಂದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಬಹಳ ರಕ್ತಸ್ರಾವವಾಗಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಸತ್ಯ ಗೊತ್ತಾಗಿ ವೆಂಕಟರಾಯರು ದೇವರೇ ಇದೇ ಕೊನೆಯ ಮಗು ಗಂಡಾಗಲೀ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅವ್ಯಕ್ತ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಜನ್ಮತಾಳಿದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಪಾತಳಕ್ಕಿಳಿದು ಹೋದರು. ಮಗುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೀತಿ ತೋರಿಸುವ ಒಂದು ಜೀವವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಾಯಿ ಅತ್ತು ಅತ್ತು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ “ಅಲ್ರೀ ಎಂಥಂಥವರಿಗೆ ಗಂಡು ಹುಟ್ಟಾವೆ ನಮ್ಮನಿ ಕೆಲಸದ ಬಾಬುಗೆ ಮೂರು ಗಂಡು, ಹೊಟ್ಟೆಗಿದ್ದ ನೆತ್ತಿಗಿಲ್ಲ, ನೆತ್ತಿಗಿದ್ದ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲ. ನಮಗ್ಯಾಕ ದೇವರು ಈ ತರಹ ಶಿಕ್ಷಾ ಕೊಡತಾನೆ? ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ಕೆಟ್ಟದು ಮಾಡಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಗೋಳಾಡುವುದನ್ನು ‘ಅವ್ಯಕ್ತೆ’ಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಹೆಣ್ಣು ಅಂದರೆ ಹುಣ್ಣು ಅನ್ನೋ ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬೆಳೆದವಳು ಅವ್ಯಕ್ತ ಕಾದಂಬರಿ ನಾಯಕಿ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಇವಳು ಇತಂಹ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು, ಉತ್ತಮವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು ಆದರ್ಶವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು, ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಎಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಆ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ರೀತಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ಮದುವೆಯು ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ದುರ್ಬಲರನ್ನಾಗಿ ವಯಸ್ಸಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮುದುಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಡೆಯವರು ಎಂದರೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೀಳು ಭಾವನೆ ಇರುವುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಅವ್ಯಕ್ತ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಾಳ ಮದುವೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. “ಶೋಭಾಳ ಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ೧೫ ತೊಲೆ ಚಿನ್ನ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು, ಎರಡು ದಿನ ಲಗ್ನ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಳವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ ಅಕ್ಷತೆ ಬಿದ್ದ ನಂತರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟಕ್ಕೆ ವರನ ಪಕ್ಷದವರು ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಹಗರಣದ ಕಾರಣ ತಿಳಿಯಲು ಗೋದಕ್ಕ, ವೆಂಕಟರಾಯರು, ನಡುವಿನ ಶೀನಪ್ಪ ಹೋದರು. ವರನ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ವೆಂಕಟರಾಯರು ‘ಏನಾರ ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ ಕ್ಷಮಾ ಮಾಡಿ ಈಗ ಊಟಕ್ಕೆ ಏಳಿ, ಊರ ಮಂದಿ ಹಾದಿ ಕಾಯ್ದರೆ, ಅಡಿಗೆ ಆರಿ ಹೋಗ್ತದೆ’ (ಅವ್ಯಕ್ತ-ಪು-೧೧) ಎಂದು ದೀನತನದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಅವರ ಬೀಗಿತ್ತಿ ಯಾರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿರಿ? ಚಿನ್ನ ಕಡಿಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿ, ಎಂದು ಕೋಪಗೊಂಡಾಗ, ವಧುವಿನ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗ ಮಾಡೋವಾಗ ಏನೋ ಹೆಚ್ಚು

ಕಡಿಮೆ ಆಗಿದೆ. ನಾಳೆ ನೀವು ಹೋಗುವಾಗ ಅದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ಊಟಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ, ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಗೋದಕ್ಕ ಕಣ್ಣೀರು ಹರಿಸುತ್ತ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಳು. ಕೊನೆಗೆ ಸಾಕಾಗಿ ವೆಂಕಟರಾಯರು ಅವರ ಕಾಲನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ವಧುವಿನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಜ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿತ್ತು ಒಬ್ಬರ ಕಾಲು ಮುಟ್ಟಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಕೀಳು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದು, ಮದುವೆ ಕೇವಲ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ? ಪುರುಷನಿಗೆ ಬೇಡವೇ? ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾರ ಉಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಗು ದೂರವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ನೋವಿನೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಇಂತಹ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಭಯವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ವಿವಾಹ ಎಂಬುದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣಿನ ಪರಸ್ಪರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಯ್ಕೆ ಗಂಡಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದರೂ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಹಿರಿಯರ ಒಪ್ಪಿತ ವಿವಾಹವಾಗುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಅದೇ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮನಸ್ಥಿತಿಯ ಮಾಧವ ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಭಾವದ ಮಹಿಳೆಯಾದ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಅಸಮಂಜಸ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಳಲಾಡುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಮಾಧವನ ತಂದೆ ಕೇವಲ ಹಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿದ್ದರು. ಮಾಧವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಮದುವೆಯಾದ ಅವರ ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಮಗ ಶ್ರೀಮಂತ ಅಳಿಯನಾಗಲಿ ಎಂದು ಆಸೆ ಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಮದುವೆಯಾದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಗೆ ಅವನಿಗೆ ಜೀವನವೆಂದರೆ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪತ್ನಿ, ಉತ್ತಮ ಮನೆ, ಇಬ್ಬರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು, ಹಣ, ಅಧಿಕಾರ ಎಲ್ಲವೂ ಇದ್ದರೂ ಎನನ್ನೋ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ನೀರಸವಾದ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ಮಾಧವ ಅನುಭವಿಸಲು ಅವನಲ್ಲಿನ ಪುರುಷ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಗುಣಗಳೇ ಕಾರಣವೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ತವರು ಮನೆ ಎಂದರೆ ತನ್ನ ಕಷ್ಟ-ಸುಖಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಹಾಮನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಇಲ್ಲದೆ, ಮದುವೆಯದಂತಹ ಗಂಡಸು ಹೆಂಡತಿಯ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಎಲ್ಲ ಕಷ್ಟಗಳ ನಿವಾರಣೆಗೆ ದಾರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದನ್ನು ಮಹಾಶ್ವೇತೆಯ ಅನುಪಮಳ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಬದುಕಿನ ಭದ್ರತೆ ಯಾವಾಗ ಕುಸಿಯುತ್ತೆ ಗೊತ್ತಿರೋಲ್ಲ ವಿವಾಹ ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಎಂಬ ನಂಬುಗೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ನಿಬಂಧನೆ ಸುಳ್ಳಾಗುವುದನ್ನು ಇವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಯಶಸ್ವಿ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಜಾನಕಿ-ಮಹೇಶ, ಮಹಾಶ್ವೇತೆಯ ಅನುಪಮಾ-ಆನಂದ, ಅತಿರಿಕ್ತೆಯ ಶ್ರೀಮತಿ-ಶ್ರೀಕಾಂತ, ಪರಿಧಿಯ ಮೈದುಲೆ-ಸಂಜಯ, ಅನಿತಾ-ಅಲೆಕ್ಸಾ ಇವರ ವಿವಾಹ ಜೀವನವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ವಿವಾಹ ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಎಂಬುದು ಸುಳ್ಳಾಗುವುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣಿನ ನಡುವೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇದ್ದು ಕುಟುಂಬದವರನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುವ ಸಂಬಂಧಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳಾಗುತ್ತವೆ. ಇಂದು ಆಧುನಿಕತೆಯ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದು ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಈ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಸ್ತ್ರೀಯರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗಾರ್ಹತೆಗಳು ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯರ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗದಿಂದ ಮಹಿಳೆಯ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬದುಕುವ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ, ಅವಕಾಶಗಳು ಇರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದು. ಅಂತಹ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸುಧಾಮೂರ್ತಿಯವರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅತಿರಿಕ್ತ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿನ ಶ್ರೀಮತಿ-ಶ್ರೀಕಾಂತ ನಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಜಗತ್ತು ಔದ್ಯೋಗೀಕರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಆರ್ಥಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಈ ಹೊಸ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಅನುಕೂಲಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಅಂತೆಯೇ ಹಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಇದು ತಂದು ಒಡ್ಡಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಕೀರ್ತಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಗಳಿಗೆ ಅವಸಾನ ಕಾಲ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿರುವುದು ವಿಷಾದನೀಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿನ ಮನುಷ್ಯ ಸಂಬಂಧಗಳಿಗಿಂತ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು ನೆಲೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ.

ಮದುವೆ ಎನ್ನುವುದು ಸಮಾಜದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಸರಿಸಮನಾಗಿರದೆ ಗಂಡಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಇರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದು. ಬಿಂದಪ್ಪ ೧೬ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ೮ ವರ್ಷದ ತುಂಗಕ್ಕನೊಡನೆ ವಿವಾಹವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಆಕೆಗೆ ಟಾಯ್‌ಫಾಯಿಡ್ ಬಂದು ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಮತ್ತೆ ಎರಡನೇ ವಿವಾಹವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವಳು ತೀರಿಕೊಂಡಾಗ ನಂತರ ೩ನೇ ಮದುವೆಗೆ ರಿಂದಕ್ಕನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಗಂಡಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತರೂ ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ನಷ್ಟವಾಗದೇ ಮರು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಗಂಡ ಸತ್ತರೆ ಅವಳು ವಿಧವೆಯಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯೆಂಬಂತೆ ಸುಧಾಮೂರ್ತಿಯವರ ಋಣ ಕಾದಂಬರಿಯ ಭಾಗವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ಇಂದು ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದು ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಈ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾದರೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ವಿವಾಹದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದ ಬದಲಾವಣೆಯ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಆಕರ ಗ್ರಂಥಗಳು

೧. ಅತಿರಿಕ್ತ	- ಸುಧಾಮೂರ್ತಿ, ಸ್ವಪ್ನ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
೨. ಅವ್ಯಕ್ತ	- ಸುಧಾಮೂರ್ತಿ, ಸ್ವಪ್ನ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
೩. ಋಣ	- ಸುಧಾಮೂರ್ತಿ, ಸ್ವಪ್ನ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
೪. ಡಾಲರ್ ಸೊಸೆ	- ಸುಧಾಮೂರ್ತಿ, ಸ್ವಪ್ನ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
೫. ತುಮುಲ	- ಸುಧಾಮೂರ್ತಿ, ಸ್ವಪ್ನ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
೬. ಮಹಾಶ್ವೇತೆ	- ಸುಧಾಮೂರ್ತಿ, ಸ್ವಪ್ನ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
೭. ಪರಿಧಿ	- ಸುಧಾಮೂರ್ತಿ, ಸ್ವಪ್ನ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
೮. ಯಶಸ್ವಿ	- ಸುಧಾಮೂರ್ತಿ, ಸ್ವಪ್ನ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
೯. ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ	- ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್.ಎಸ್, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ ೨೦೦೬
೧೦. ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ	- ನೇಮಿಚಂದ್ರ, ಅಂಕಿತ ಪುಸ್ತಕ, ಬೆಂಗಳೂರು ೨೦೦೩